

Sygn. akt IV CZ 4/06

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z wniosku J.K. i "W." SA
przy uczestnictwie G.N. i [...] o egzekucję z nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 lutego 2006 r.,
zażalenia uczestnika postępowania G.N.
na postanowienie Sądu Okręgowego w O.
z dnia 15 lipca 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 lipca 2005 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił kasację dłużniczki G.N. od postanowienia tego Sądu z dnia 10 czerwca 2005 r. oddalającego zażalenie dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 17 stycznia 2005 r. o przysądzeniu własności nieruchomości wydane w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego z tej nieruchomości.

Przyczyną odrzucenia kasacji było stwierdzenie, że powinna ona odpowiadać wymogom przewidzianym dla skargi kasacyjnej i zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie tego wniosku. Wobec tego, że nie spełnia wskazanych wymagań, Sąd Okręgowy odrzucił kasację na podstawie art. 386⁶ § 2 w zw. z art. 394⁴ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik dłużniczki zarzucił, że z samego pełnomocnictwa udzielonego mu przez dłużniczkę wynika, iż kasacja została wniesiona po to, by rozpoznał ją Sąd Najwyższy a samo wniesienie kasacji jest wnioskiem o jej rozpoznanie umotywowanym wszechstronnie w uzasadnieniu kasacji. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone kasacją postanowienie Sądu drugiej instancji zapadło po wejściu w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy- kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98) a zatem zgodnie z art. 3 tej ustawy, do wniesienia i rozpoznania kasacji, nazwanej obecnie skargą kasacyjną, stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu i numeracji nadanej tą ustawą.

Odnoszący się do środków odwoławczych w postępowaniu egzekucyjnym przepis art. 767⁴ k.p.c. stanowi, iż zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie a na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia skarga kasacyjna nie przysługuje. Oznacza to, że na postanowienia sądu drugiej instancji wydane po dniu 6 lutego 2005 r. w wyniku rozpoznania zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym nie przysługuje

skarga kasacyjna. Nie jest zatem dopuszczalna skarga kasacyjna od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na przysądzenie własności nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym. Z tych względów wniesiona przez dłużniczkę skarga kasacyjna nazwana kasacją podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 767⁴ § 2 i art. 13 § 2 k.p.c. jako niedopuszczalna. W tej sytuacji bezprzedmiotowa jest ocena, czy spełniała ona wszystkie wymagania art. 398⁴ § 1, w tym wskazany w punkcie 3 wymóg złożenia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania i uzasadnienie tego wniosku. Można jedynie stwierdzić, że stanowisko w tym zakresie zajęte przez Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu jest całkowicie uzasadnione, a polemika z nim wyrażona w zażaleniu pomija nie tylko jednoznaczną treść art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. ale także charakter skargi kasacyjnej oraz utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego co do wykładni art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. w dawnym brzmieniu, stanowiącego odpowiednik art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., w tym między innymi uchwałę połączonych dwóch izb tego Sądu: Izby Cywilnej oraz Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 2002r. III CZP 72/02 (OSNC 2003/7-8/92).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako bezzasadne (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).